

SLŪJBA SFÂNTŪLVI
IERARH DIONISIE AL
ZACHINTŪLVI,
ARHIȚSCOPŪL
EGHINEI,
FĂCĂTORŪL DE
MINŪNI

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun
stihirile Ierarhului pe 4,
glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Saltă și te bucură astăzi
ostrovul Zachintului,
că din tine răsărit-a
alesul ierarh ca un
soare, întreg pământul
strălucind și Biserica Lui
Hristos veselind Dionisie
slăvitul! (de două ori)

Plesnește cu mâinile și
dănțuiește ostrovul Eghinei,
văzând pe păstorul tău cel bun
hărăzit cu tămăduirile care, ca și
cum ar viețui pe pământ,
veghează din cer pururea turma
sa cea cuvântătoare.

Sfântă Mănăstirea Strofa-
delor, de la Domnul luat-ai
moaștele Cuviosului Ierarh
Dionisie, cele de minuni
făcătoare, ca pe o scumpă
comoară; pe acestea acum
înconjurându-le cu sfințite
cântări le slăvim.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Pe Hristos în inima ta
neconținut sălășluind, cu
dragoste toate poruncile Sale le-
ai plinit, pururea ochii inimii
către El ațintind. Și nemijlocit
de la Dânsul rugăciunea
învățându-te, Legământul Lui
cu credincioșie l-ai păzit; că
voind a lua iertare pentru
greșelile tale, mai înainte tu
însuși pe ale aproapelui cu
milostivire le-ai iertat. Pentru

aceasta, după vrednicie, Împărăția cea de Sus ai moștenit, slăvite Dionisie, precum Domnul în Evanghelie nemincinos a făgăduit.

Și acum..., a **Înainteprăznuirii**, același glas:

Isaie dăntuiește și mai înainte vestește nouă pe Răscumpărătorul! De Fecioara proorocește că va lua în pânțec și va naște pe Emanuil, pe Fiul cel mai înainte de veci! Betleeme te gătește, Edene ridică poarta! Magilor mergeți de vedeți în iesle pe Pruncul cu scutece înfășat, pe Care steaua deasupra peșterii pogorând L-a însemnat, pe Domnul de viață Dătătorul, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

LA STHOAVĂ

Stihurile, glasul al 4-lea:

Podobie: *Dat-ai semn...*

Lui Hristos urmând, la iubirea de vrăjmași pe toți i-ai îndemnat, precum Domnul a poruncit; și tuturor, a ierta, cu fapta le-ai arătat, ca prin aceasta fiii Lui Dumnezeu să se cheme și împreună cu El moștenirea cea veșnică să dobândească.

Stih: *Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. (Psalm 131: 9)*

În toată lumea ieșit-a vestea faptuirilor tale, toți minunându-se de izbânzile care cu harul Duhului Sfânt prin tine s-au săvârșit; și vas al alegerii pe tine Hristos arătându-te, preafericite, cu cununa dumnezeirii te-a încununat, în veci slăvindu-te.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. (Psalm 115: 6)*

Cu puterea minunilor strălucit-ai, ierarhe, toată zidirea luminând, Cuvioase Dionisie; și celor ce cu credință intră în biserica ta și la sfintele tale moaște se închină, prin izvorul cel pururea curgător al harului, tămăduiri minunate le izvorăști.

Slavă..., **glasul 1:**

Chip al dragostei prin slujirea aproapei făcându-te, întru aceasta nepoticnit ai propășit; cu osârdie neîncetat rugându-te pentru cei greșiți, i-ai învrednicit a dobândi dumnezeiasca iertare. Pe săraci miluind, bogăție nefurată întru Dumnezeu ți-ai agonisit; și, moștenind după dreptate cele ce la inima omului nu s-au suit, învrednicește-ne cu mijlocirile tale și pe noi a fi moștenitori ai Împărăției Cerurilor, Ierarhe Dionisie.

Și acum..., a **Înainteprăznuirii**,
același glas:

Nașterea Lui Hristos mai înainte să prăznuim, mintea întru cele de Sus înălțând, și la Betleem să alergăm ca să vedem cu ochii inimii pe Fecioara în peșteră gătindu-se să nască pe Domnul a toate și Dumnezeuul nostru. Iar dreptul Iosif, Prunc înfășat văzându-L, de dumnezeirea Lui se nedumerea; ci martor făcându-se mulțimii minunilor, din lucruri s-a încredințat că și Dumnezeu adevărat este, Cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

TROPARUL

Glasul 1:

Podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Pe vlăstarul Zachintului, arhipăstorul Eghinei și ocrotitorul Mănăstirii Strofadelor, pe Ierarhul Dionisie toți cu o inimă să-l cinstim, zicând: Miluiește cu rugăciunile tale pe cei ce cu dreaptă slăvire săvârșesc pomenirea ta și strigă: Slavă Lui Hristos, Celui ce te-a slăvit, slavă Dumnezeului puterilor, slavă Celui ce te-a dăruit credincioșilor nebiruit mijlocitor!

Slavă... Și acum..., al **Născătoarei**:

Gavriil zicând ție, Fecioară, „Bucură-te”, după învoirea ta, întrupatu-S-a Stăpânul întru tine, chivotul cel sfânt, precum zis-a proorocul David. Arătate-ai mai încăpătoare decât cerurile, ceea ce pe Făcătorul tău L-ai încăput. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce a ieșit din tine! Slavă Celui ce ne-a slobozit pe noi din blestem, prin netâlcuită nașterea ta!

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, citim: *Fericit bărbatul... starea întâi.*

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Ierarhului pe 8,

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

eniți, bine-cinstitorii Eghinei împreună și cei ai Zachintului, pe alesul ierarh și păstorul cel bun să-l cinstim! Și săltând cu duhul pe Dumnezeu să-L slăvim, căci cu acoperământ mai cuprinzător

decât norul, cu moaștele Sfântului Dionisie ne-a hărăzit, pe care cu dumnezeiești cântări acum îl laudăm (de două ori).

Pe negrijuliul Pangratie ieromonahul l-ai muștrat, spre grijirea de cele sfinte povățuindu-l; că el Dumnezeiasca Liturghie slujind și Sfântul Trup din mâini scăpând, fapta aceasta a o mărturisi cu totul a uitat. Iar apoi de darul străvederii tale uimindu-se și de negrăită înțelepciunea ta, vas al Duhului Sfânt pe tine te-a numit, de Dumnezeu insuflata (de două ori).

Duhul tău cel fără prihană întru sălașurile cerești mutându-se, sfințit trupul tău pământesc izvorător de minuni s-a arătat; și acum, în biserica cea din Zachint odihnind, pururea pe credincioși păzește-i, plinind toată cererea mântuirii lor. (de două ori).

Egumenului Daniil aieva în biserică lângă sfântă racla ta arătându-te, îndoiala despre sfințenia ta i-ai risipit-o, de trei ori fericite; și ție doi străluciți diaconi întocmai ca odinioară îți slujeau, în veșminte luminoase de arhiereu te îmbrăcau, cu dumnezeiască cuvioșie de tine

cucernicindu-se, Ierarhe Dionisie. (de două ori)

Slavă..., glasul al 6-lea:

Învățătura Evangheliei Lui Hristos auzind că: „întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi”, lucrător al acesteia prea încercat te-ai arătat, părinte preasfințite. Că deși fratele cel de un sânge cu tine cu moarte amară a fost omorât, prin purtarea ta cea prea blândă toată vrăjmășia o ai risipit, pe ucigaș ascunzându-l de pedeapsă l-ai izbăvit și, în loc să ia moartea, către Viața-Hristos l-ai povățuit. O, lucru cu adevărat preaslăvit, mai presus de fire și de Dumnezeu primit, că pierderea dureroasă cu credință și dragoste răbdătoare o ai biruit! Pentru aceasta, îndrăzneală către Domnul având, ierarhe slăvite, roagă-te cu dinadinsul să dăruiască noian de milostivire credincioșilor care praznicul tău luminat cu bucurie îl săvârșesc.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas:

Peșteră, te gătește că pururea-Fecioara vine Prunc în pântec pe Hristos având! Iesle, primește pe Cel ce cu desăvârșită ascultarea de Tatăl, pe noi

pământenii, de neascultarea strămoșilor, ne-a dezlegat! Păstorilor, minunea înfricoșată mărturisiți, iar voi, magilor persani, Împăratului aur, tămâie și smirnă aduceți, că pentru noi Domnul din Fecioara S-a întrupat. Acestuia, ca o smerită slujitoare Maică plecându-se, i s-a închinat și Celui ce-L purta în brațele sale cu sfială I-a zis: Cum Te-ai semănat fără sămânță întru mine și cum ai odrăslit din mine, Mântuitorule și Dumnezeuul meu?

DOHOD:

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMILE

De la Pilde citire:

(10: 8; 3: 13-16)

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistieriile de aur și de argint. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei, iar în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va

păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață și se gătește vrerea de la Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința, iar gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevăr va învăța gâtlejul meu, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la Pilde citire:

(10: 31-32; 11: 12)

Gura dreptului picură înțelepciune, iar limba nedreptului va pieri. Din buzele dreptilor picură har, iar gura necinstitorilor se răzvrătește. Cumpenele viclene urâciune sunt înaintea Domnului, iar cumpăna dreaptă primită este Lui. Oriunde intră sudalma, acolo și ocară, iar gura smeriților cugetă înțelepciune. Desăvârșirea dreptilor îi va îndrepta pe dânșii, dar împiedicarea călcătorilor de lege îi va prăda pe ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, iar dreptatea îi va izbăvi din moarte. Murind dreptul, lasă

grija, iar pieirea celor fărădelege este urâtă și de răs. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile, iar necredința cade întru nedreptate. Dreptatea oamenilor drepti îi va izbăvi pe ei, iar cei fărădelege se prind în păgânătatea lor. Sfârșindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea, dar lauda necinstitorilor va pieri. Dreptul din cursă va scăpa și în locul său se va da cel necinstitor. În gura necinstitorilor lațul cetățenilor, iar chibzuirea dreptilor cu bună sporire. Întru bunătățile dreptilor se va îndrepta cetatea, și întru pieirea necinstitorilor bucurie. Întru binecuvântarea dreptilor se va înălța cetatea, iar cu gura necinstitorilor se va surpa. Batjocorește pe cetățeni cel lipsit de minte, iar bărbatul înțelept liniște aduce.

Din *Înțelepciunea lui Solomon* citire:
(4: 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului

sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE

**Stihira hramului și ale Sfântului însuși,
Glasul 1:**

Viața cea deșartă lepădând și de cele înșelătoare depărtându-te, de Dumnezeu primite, cu dorire neîmpuținată Lui Hristos ai urmat; căci lumea întregă nu este vrednică Lui Dumnezeu, Cel dorit de tine. Pentru aceasta petrecerii monahicești te-ai afierosit și, trup purtând, celor netrupești te-ai asemănat; și acum, ca un luceafăr nou arătat cu strălucirile buneii cinstiri, în Duhul luminează, rogu-te, sufletele celor ce te slăvesc, preaminunate!

Glasul al 2-lea:

Maica celor patru fete, voind a dobândi și prunc de parte bărbătească, la tine cu evlavie a grăbit; iar tu, plecându-te cu milostivire cererii ei, în vedenie i-ai grăit să aibă nădejde că va primi darul cerut. Pentru aceasta, înveselindu-se și degrab zămisbind, născut-a fiu după a sa dorire; și, cu mulțumire,

îndrăzneala ta cea către Dumnezeu laudând, vestit-a tuturor minunea, ierarhe preafericite.

Glasul al 3-lea:

Rudenia ta, ce oarecând boala fără nădejde de vindecare, a amuțit zăcând ca moartă; ci cu singură atingerea sfintelor tale moaște îndată și graiul i-a revenit și împreună și sănătatea trupului. Pentru aceasta, minunea propovăduind, slăvitul-a pe Domnul, Cel ce te-a slăvit, pe Care roagă-L, făcătorule de minuni Dionisie Cuvioase, pentru cei ce cu credință vestesc faptele tale.

Glasul al 4-lea:

Se bucură obștea Mănăstirii Strofadelor la prăznuirea cinstitei adormirii tale, ierarhe preasfînțite, căci propovăduitor drepte slăviri și dascăl bunelor fapteuri tuturor te-ai făcut; și după moarte te-ai arătat tămăduitor al bolilor, scutitor din toată năpasta și ocrotitor neadormit al mănăstirii tale. Pe care și de sus veghindu-o, ți-ai izbăvit obștea oarecând de înfricoșatul cutremur și de stricăciuni, în vedenie arătându-te lor, preaminunate. Iar pe monahul care la cutremur împreună cu turnul se prăbușea

și cerea cu credință ajutorul tău, întreg și nevătămat l-ai păzit. Pentru aceasta pururea păzește mijlocind către Domnul pentru cei ce cu mulțumire slăvesc minunile tale.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Dându-te fără odihnă buneii fapteuri pe sineți cu tot sufletul, mulțime de haruri de la Dumnezeu te-ai învrednicit a lua, Cuvioase; pentru aceasta cu rugăciune osârduitoare i-ai dezlegat și celei legate de multă vreme cu legătura afurisirii trupul neputrezit. Pe necredincioșii pescari blagoslovindu-i, minunată pescuire le-ai dăruit, încă și apele râului neudat le-ai trecut. Viforul ploii năpraznice pe cale aflându-te, veșmintele nicicum nu ți le-a atins, iar păcatul uitat al ieromonahului vădindu-l, de negrijirea celor sfinte l-ai dojenit. Pentru acestea toate strigăm ție cu credință: multe și mari fost-au minunile tale când viețuiai pe pământ, Părinte, dar și cele de după moarte de minunare ne-au umplut. Neîncetat te roagă Domnului mult Milostivul, pe Care întru tine cu dragoste Îl slăvim, preaslăvite Ierarhe, ca șederii

de-a dreapta să ne învrednicească în ziua judecății.

Și acum..., a **Înainteprăznuirii**, același glas:

Nu te întrista, Iosife, socotind pânțelele meu neatins a avea sămânță străină într-însul; căci te vei bucura de Domnul Care chip omenesc din mine Și-a luat și Lui te vei închina, grația de Dumnezeu Născătoarea către logodnicul, voind să nască pe Hristos. Pe care să o mărim zicând: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine și prin tine și cu noi, binecinstitorii!

LA STIHODĂNĂ

Stihurile, glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, crinul cel cu bună mireasmă al Zachintului, slava Cuvioșilor, care cu râurile harului mințile credincioșilor ai curățit, Ierarhe Dionisie! Bucură-te, izvorul tămăduirilor cel neîmpuținat, noianul minunilor neseacă! Bucură-te, luminătorul Bisericii, luceafărul cel neapus care strălucești celor ce prăznuiesc luminată pomenirea ta, slăvind pe Hristos, Care slăvește pe cei ce-L slăvesc pe El.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. (Psalm 115: 6)*

Bucură-te, că întru nefățărnicită dragoste de ucigașul fratelui tău te-ai milostivit, fără de răutate Cuvioase, de pedeapsa cea dreaptă izbăvindu-l; și porunca iubirii de vrăjmași cu fapta plinindu-o, cu osârdie te-ai nevoit pe cel întru pierzare a-l mântui. De care lucruri minunându-ne strigăm ție: cea ce în iubire Domnului te-ai asemănat, roagă-te să ne dăruiască și nouă bogate milostivirile Sale.

Stih: *Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. (Psalm 131: 9)*

Bucură-te, păzitorul Strofadelor, întâi stătătorul monahilor, cea ce cu biciul rugăciunii pe pirații ce căutau a răpi odoarele mănăstirii i-ai izgonit. Arătat-te-ai adevărat turn nebiruit și chip de mântuire celor ce întru dreapta socotință bine se nevoiesc; pentru aceasta acum întru cântări pe tine te ferim.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Vormat-ai virtuților strămoșilor Domnului, Dionisie slăvite: iubirii de străini a lui Avraam, nerăutății lui Iacov, răbdării lui Iov, neprihănirii lui Moise și blândeții lui David împăratul.

Pentru aceasta Hristos, încă de pe pământ și mai vârtos după mutarea ta la cer, cu negrăită slavă te-a slăvit și Bisericii ca pe o comoară de dumnezeiești puteri te-a dăruit. Iară noi strigăm ție: cetatea Zachintului și pe toți binecinstitorii îi păzește, Părinte sfințite, cu solirea-ți către atotputernicul Dumnezeu.

Și acum..., a **Înainteprăznuirii**, același glas:

Priimește Betleeme pe Maica Născătoare a Lui Dumnezeu, că vine să nască întru tine pe Lumina lumii. Îngeri, în cer minunați-vă, oameni, pe pământ slăviți-L, magilor de la răsărituri înainte aduceți darurile, păstori, cântarea cea întreit-sfântă fluierați! Toată suflarea să laude pe Făcătorul a toate care în chipul făpturii astăzi S-a întrupat.

La binecuvântarea pâinilor se cântă Troparul Sfântului glasul 1: Pre vlăstarul Zachintului... (de două ori). Apoi: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată).

TROPARUL

Glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pe vlăstarul Zachintului, arhipăstorul Eghinei și ocrotitorul Mănăstirii Strofa-

delor, pe Ierarhul Dionisie toți cu o inimă să-l cinstim, zicând: Miluiește cu rugăciunile tale pe cei ce cu dreaptă slăvire săvârșesc pomenirea ta și strigă: Slavă lui Hristos, Celui ce te-a slăvit! Slavă Dumnezeului puterilor! Slavă Celui ce te-a dăruit credincioșilor nebiruit mijlocitor!

LA VTRĂNIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Sfântului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu al învierii, pe glasul Troparului Sfântului.

După prima catismă, sedeauna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Cu dragostea Lui Hristos legându-te, purtătorule de Dumnezeu, vrăjmășia o ai dezlegat; căci pe ucigașul fratelui tău, ce aflat-a scăpare la tine, necunoscându-te

a fi de un sânge cu acela, de dreapta judecată și de moarte l-ai izbăvit, în pace slobozindu-l.

Slavă..., **același glas:**

N-a cunoscut, precum se cuvine a cunoaște, pe Dumnezeu dragostei, acela ce nu iubește pe vrăjmași. Ci tu, porunca dumnezeiască păzind, bine plăcut-ai Domnului, că din inimă ai iertat păcatul celui ce din pizmă luase viața fratelui tău.

Și acum..., **a Înainteprăznuirii:**

Ătât de mult a iubit Dumnezeu pe om, încât pe Unul Născut Fiul Său să se înomenească L-a trimis din pururea Fecioara, care în peștera Betleemului netâlcuit L-a născut; pe Acesta păcătoșii cu sfială să-L slăvim.

După a doua catismă, sedea: glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Din copilărie Lui Dumnezeu pe sineți te-ai afierosit, Părinte preasfințite, jertfă bine primită făcându-te cu adevărat și însuți dreptarul cuvioșilor și slava arhierilor te-ai arătat, de trei ori fericite. Și acum mijlocește pentru credincioșii ce

prăznuiesc cu credință sfântă pomenirea ta.

Slavă..., **același glas:**

Părinții Mănăstirii Strofadelor te cunosc a fi pururea grabnic ajutor, doctor prea iscusit ce vindeci fără zăbavă bolile și izbăvitor din toată năpasta. Căci norul de lăcuste din țarini l-ai alungat și pe pământ ploaie din destul la bună vreme din cer ai trimis cu mijlocirea ta, ierarhe cinstite.

Și acum..., **a Înainteprăznuirii:**

Cela ce întru milostivirile părintești, trimis-ai celor de pe pământ, la plinirea vremii, pe Fiul, fără sămânță din pururea Fecioara trup omenesc luând, ca să mântuiască neamul nostru din blestem, Însuți învrednicește-ne, Părinte, a ne închina cu credință Nașterii Fiului Tău celei mai presus de fire.

POLIELEU Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1: *Ăuziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48,1).*

Mărimu-te pe tine, Sfințitorule Părinte Dionisie, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi Lui Hristos, Dumnezeu nostru.

Stih 2: *Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Psalm 48, 3).*

Stih 3: *Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (Psalm 25, 8).*

Stih 4: *Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (Psalm 36, 30).*

Veniți toți ortodocșii să lăudăm pe ierarhul Dionisie, zicând: pe făcătorul de minuni cel din Eghina.

Stih 5: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 6: *Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda (Psalm 83, 5).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeu!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeu! (de trei ori)

După polieleu: sedea, Glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Femeia, ce murise în legătura afurisirii, s-a dezlegat oarecând

de tine, destoinic slujitor al Lui Hristos; și trupul ei îndată din cele ce se făcuse desfăcându-se, toți cei de față de stăpânia ta s-au înfricoșat, Ierarhe Dionisie. Ci tu, fiind smerit cugetător și defăimător al slavei deșarte, poruncitu-le-ai să nu vădească cele petrecute; însă dumnezeiescul har te-a vestit mai vârtos tuturor ca pe un izvor de minuni, preasfințite.

Slavă..., **același glas:**

Femeii binecinstitoare în vis te-ai arătat, descoperindu-i că nu-i va năruia casa cutremurul, ci să îndrăznească la mijlocirea ta, Ierarhe; și toți cei ce cu credință într-însa locuiau aflat-au ocrotire în rugăciunea ta; deci, precum casa aceleia n-a căzut, prin harul tău, pururea și casa sufletului nostru o întemeiază pe piatra Hristos.

Și acum..., **a Înainteprăznuirii:**

Gătește-te, Betleeme, deschisu-s-a tot omului Edenul! Împodobeste-te, Efrata, că Lemnul vieții în peșteră din Fecioara a înflorit! Pentru că pânțele ei s-a arătat rai înțelegător, întru care dumnezeiescul Lemn după legile firii a crescut; dintru Care mâncând de acum vom via

veșnic și nu vom mai muri prin neascultare ca Adam. Hristos Se naște ca să înnoiască chipul cel mai înainte plăsmuit.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea

**Prochimenul,
Glasul al 4-lea:**

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere. (Psalm 48, 3)

Stih: *Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.* (Psalm 131, 9)

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

De la Ioan (10, 1-9):

«Zis-a Domnul iudeilor care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă, ... »

(Caută la Evanghelia din 21 mai.)

Psalmul 50:

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Dionisie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,

Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihul: *Miluieste-ne, Dumnezeu, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Stihira, glasul al-6-lea

Ăstăzi Biserica Lui Hristos se veselește, luminat prăznuind, văzând pe noul ierarh, pe Dionisie slăvitul, într-înșă intrând cu dumnezeiască cuvioșie, neîncetat solind celor ce cu credință și cu dragoste cinstesc sfântă adormirea sa.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 și Canonul Sfântului, pe 6:

Cântarea 1

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
(De la slujba Sfântului Ierarh Nicolae)

Glasul 1 :

Irmosul :

Āntare de biruință să cântăm «toți Lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate semne cu braț înalt și a mântuit pe Israel, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Ācea ce ai născut adâncul înțelepciunii, Curată, trimite-mi picături de înțelepciune, Izvorule cel plin de har, ca să

slăvesc cu cântări noianul harurilor Tale!

Pe tine te laud, Prealăudată, pe care te laudă cetele îngerilor ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cel prealăudat, pe Care toată făptura Îl laudă, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Hristos se naște, slăviți-L...*

Întunericul minții mele risipește-l cu dumnezeiască lumina rugăciunii tale, ca să poată înțelege sfântă prăznuirea ta, Dionisie, Ierarhul Eghinei, preafericite!

Iată, se bucură împreună Cuvioșii Strofadelor cu toată adunarea credincioșilor Zachintului și Eghinei, la cea de obște pomenire a ocrotitorului lor.

Slavă...

Din slăviți părinți născându-te, străluciți și de bun neam, bine înțelegătorule, lepădat-ai toată legătura pământească, înțeleptule în Duhul.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Steaua văzând-o magii persani și aceleia urmând, pe Împăratul s-au grăbit să-L afle,

pe care pururea Fecioara cu trup în peșteră va să-L nască.

Catavasie: *Hristos Se naște, slăviți-L...*

Cântarea a 3-a :

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul :

«**S**ă se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care ai întărit cerul a doua oară peste ape și ai întemeiat pământul întru ape, Atotputernice».

Cerul cel preacurat, locașul Împăratului, raiul cel cu adevărat fermecător și cu plăcut miros, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu să fie lăudată.

Cu cuvântul ai născut pe Cuvântul, Cel ce cu cuvântul a adus la ființă toată firea cea cuvântătoare împreună cu cea necuvântătoare; cu «Fie mie după cuvântul Tău!» ai izbăvit pe oameni de necuvântare, ceea ce ești preabinecuvântată.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Fiului Celui mai înainte...*

Simțirile sufletului, Sfinte Părinte, luminându-ți, făcutu-l-ai pe el, în Duhul, vas bunelor făptuiri, că întru tine cu slavă

odihnește Hristos, Dumnezeuul nostru.

Neabătut pe calea cea strâmtă și necăjită bine călătorind, Cuvioase, ajuns-ai pe Cel dorit și în lărgimea Raiului te-ai sălășluit.

Slavă...

Cel pentru care toate goale și descoperite sunt, Care cercetează inima și rărunchii precum este scris, mai înainte cunoscând neclintit duhul tău, pe tine păstor preaslăvit al Eghinei te-a rânduit.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Neajuns adâncul pogorării Tale covârșește înțelegerea omenescă și pe cea îngerească, că Dumnezeu fiind venit-ai acum să Te îmbraci cu trup de rob.

Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea:

Podobie: *Pe înțelepciunea și Cuvântul...*

Viața cea veșnică cu adevărat dorind și petrecerea lumească nesocotind, petrecerii celei desăvârșite a sfinților ai râvnit; pe aceasta din pruncie cu înțelepciune alegând-o, poftele trupești duhului le-ai supus. Și avuția părintească lepădându-o, Cuvioase Dionisie, Lui Hristos ai urmat; grăbește, dar, cu

înfocată solirea ta către Domnul ca să izbăvească de focul cel veșnic pe cei ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., **asemenea:**

Porunca Domnului - pe vrăjmași fără osebite să-i iubim - ai plinit-o și cu credincioșie în inimă ai altoit-o, Părinte. Pentru aceasta, pe cel ce urâtei morți pe fratele tău l-a dat, cu milostivire de dreapta răsplată l-ai izbăvit, la fapte bune îndemnându-l, multpătimitorul Ierarhe. Și merinde dăruindu-i, spre alte ținuturi în pace l-ai slobozit, iertare păcatelor sale la Hristos cerând, mult-milostive.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Izvor al harurilor ești pentru neamul omenesc, Maică a Lui Dumnezeu, ca una ce pe Fiul ai născut, Făcătorul a toată zidirea, Fiică preaplină de har. Pentru aceasta, rugămu-te, învrednicește-ne ca înțelegător la peșteră și la iesle cugetând, Împăratului Celui Preaînalt să ne închinăm; Celui ce pentru noi cu trup S-a îmbrăcat, ca de întinăciunea sufletului pe cel căzut, de zavistia începătorului răutății să-l curățească, de îndumnezeire împărtășindu-l.

Cântarea a 4-a :**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul :**

Ceu duhul văzând mai înainte, Proorocule Avacum, întruparea Cuvântului, propovăduit-ai grăind: «când se vor apropia anii, Te vei cunoaște, când va veni vremea, Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne!»

Pricina morții oamenilor a fost Eva cu povățuirea șarpelui, Curată; iar tu, Fecioară, născând prin cuvânt pe Cuvântul, te-ai arătat mijlocitoare nemuririi și a vieții; pentru aceasta după vrednicie te laudăm pe tine.

Ceu duhul mai dinainte te-au văzut, Curată, proorocii: munte, poartă, masă, chivot sfânt, sfeșnic, scaun al Vieții, năstrapă și pat, arătându-te pe tine, Maică a Lui Dumnezeu, astfel întru închipuiri, a căror plinire o vedem.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Toiag din rădăcina lui Iesei...*

Ărhiereste slujind, preafericite, și nefățarnicește Lui Dumnezeu, și Jertfa cea fără de sânge săvârșind, sufletul cu neîncetata cugetare la Noul Legământ ți-ai curățit; iar

simțirile trupului robindu-le, sălaș al Duhului te-ai arătat, înțelepte.

Ăuzit-a Domnul ruga ta și trupul femeii, ce murise sub legătura afurisirii, de neputrezire îndată s-a dezlegat; o, străină vedere, în pământ întorcându-se!

Slavă...,

Ritorii cei cu grai meșteșugit amuțit-au văzând noblețea sufletului tău; că n-ai voit cu rău a răsplăti răul celui ce neînduplecat pe cel de un sânge cu tine l-a ucis, ci mai vârtos sub acoperișul tău cu iubirea Lui Hristos l-ai primit.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Miratu-s-au oștile îngeresti văzând pe Ziditorul a toate înomenindu-Se, Care în peșteră din Maica Fecioară Se va naște și în iesle ca un Prunc Se va culca.

Cântarea a 5-a:**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Fă să răsară lumina cea «strălucitoare și cea neapropiată nouă, celor ce dis-de-diminează alergăm la judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeul nostru»!

Ca un chivot cinstit al sfințeniei, și ca un scaun sfânt în chip de foc, și ca un palat sfințit ai încăput, Stăpână, pe Dumnezeu Atotțiitorul.

Maică neispită de bărbat între fecioare și iarăși, tu singură, în chip de negrait, fecioară între maici te-ai arătat, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce biruiește rânduiala firii.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Dumnezeu fiind al păcii...*

Precum Israil care de demult cu picioarele neudate Marea Roșie a trecut-o, întocmai și tu, Cuvioase, râul cu rugăciunea despiciând ca pe uscat l-ai trecut, prealăudate, căci ție întreaga zidire după cuviință ți s-a plecat.

Și viforul ploii nicum n-a îndrăznit a se atinge de tine când mergeai pe cale, încât diaconul tău, văzând preaslăvita minune, s-a cucernicit.

Slavă...,

Nu contenește a te slăvi Zachintul ca pe un neadormit păzitor al credincioșilor, Dionisie, de trei ori fericite. Pentru aceasta, și pe noi păcătoșii, cu rugăciunile tale nerăniți de patimi ne păzește.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Steaua magilor pe Domnul vestește, Care acum, din Fecioara Maică ce nu știe de bărbat, în peșteră a Se naște Se pogoară, a Cărui naștere cu trup mai înainte să o prăznuim.

Cântarea a 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Proorocului Iona urmând grăiesc către Tine: «liberează viața mea din stricăciune, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce cânt: Slavă Ție!».

Ocrotitoarea credincioșilor și bucuria celor întristați, umple de veselie și de bucurie pe robii tăi, cei ce se încred în ocrotirea ta!

Cerul cel înțelegător, Biserica cea curată, chivotul cel sfânt, raiul cel preaplin de desfătare al Lui Dumnezeu, în care este pomul vieții, sunt lăudate de mine.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Din pânțele pe Iona...*

Încredințatu-s-a Pangratie ieromonahul, înțelepte, că ești adevărat părtaș inimii Lui Hristos; că Dumnezeieștile Taine slujind și Sfântul Trup din

mâini scăpând, păcatul lui nemărturisit prin harul Duhului Sfânt i l-ai vădit, străvăzătorule.

Cu puterea Lui Dumnezeu călcat-ai pe țiitorul lumii, iar acum în ceruri de cele bune te desfătezi, fericite, roadele nevoițelor tale secerând.

Slavă...,

Nu înceta cu de-adinsul a te ruga Lui Hristos Dumnezeu pentru toți drept-slăvitorii, că pe tine te-am dobândit nerușinat ocrotitor, Dionisie sfințite!

Și acum..., **al Născătoarei:**

Fecioara avându-Te în pânțete, Hristoase Dumnezeule, vine să Te nască în peștera Betleemului pe Tine Cel neîncăput, pe Care îngerii împreună cu păstorii Te slăvesc.

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Ostrovul Zachintului, astăzi luminat, cu Eghina și Mănăstirea Strofadelor, praznic de bucurie prăznuiește, în cântări pe întâistătătorul cel de obște cinstindu-l, pe marele între ierarhi Dionisie.

ICOS

Să amuțescă toți cei ce socoteau ostrovul Zachintului fără de ocrotitor ceresc, care să

fi răsărit dintr-însul asemenea altor cetăți elinești. Căci preamarele Dionisie, întâistătătorul și vlăstarul minunat al Zachintului, arătat-s-a vrednic de toată sfințenia. Și acum, și Zachintul, dumnezeiesc mijlocitor și fierbinte rugător a dobândit, asemenea cetăților Kefaloniei Cuviosului Gherasim și Kerkirei Ierarhului Spiridon. Că astăzi, împreună cu Eghina și Zachintul, chivotul moaștelor Sfântului Ierarh Dionisie, în cântări cu dragoste îl înconjoară dreptslăvitorii, pe ocrotitorul elinilor cel de obște cinstindu-l.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șaptesprezecea, pomenirea Sfântului Dionisie cel nou, făcătorul de minuni din Zachint, arhiepiscopul Eghinei.

Stihuri:

Pământul trupul lui Dionisie cel nou îl sălășluiește, iară cerul sufletul său îl slăvește; întru a șaptesprezecea zi, slăvitul Dionisie la odihna cea bună s-a mutat.

Sfântul Dionisie, Episcopul Eghinei, este prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 17 decembrie, ziua trecerii sale la cele veșnice și pe 24 august, când Biserica cinstește mutarea sfintelor sale moaște. Sfântul Dionisie s-a arătat asemenea unei stele strălucitoare încă din anii

tinereții sale, asemenea multor mucenici și sfinți care au trăit după căderea Constantinopolului. Sfântul Dionisie s-a născut în Insula Zakynthos în anul 1547, într-o familie cunoscută în întreaga insulă pentru buna condiție socială și bunăstarea materială. La o vârstă timpurie a lăsat însă toate acestea în urmă - statutul social și bogăția - și a mers la Mănăstirea Maicii Domnului Bucuria Tuturor din Strofadia, pe o mică insulă aflată în Marea Ionică, la sud de Zakynthos.

După ce a primit tunderea în monahism și a fost hirotonit preot, Sfântul Dionisie a mers într-un pelerinaj în Țara Sfântă.

Itinerariul l-a purtat prin Atena, iar mitropolitul de atunci al orașului, Nicanor, a observat și a apreciat viața duhovnicească și virtuțile ieromonahului Dionisie și a dorit să-l aibă ca ajutor. În scurtă vreme l-a hirotonit episcop de Eghina. În vechiul oraș Eghina încă poate fi văzut tronul din piatră de pe care Sfântul Dionisie predica creștinilor.

Insula Eghina este un loc binecuvântat ce a fost sfințit de doi mari Sfinți ai Bisericii: în acele zile de Sfântul Dionisie, iar mai recent de Sfântul Nectarie, episcopul Pentapolei. Amândoi au primit darul facerii de minuni și, de aceea, amândoi sunt numiți de Biserică "făcători de minuni".

După ce și-a slujit eparhia un timp îndelungat, Sfântul Dionisie s-a retras alegând să se întoarcă în Zakynthos, unde și-a petrecut restul vieții ca stareț al Mănăstirii

Anafonitria. Aceasta înseamnă că un adevărat călugăr, chiar dacă ajunge pe treapta de ierarh și este hirotonit episcop, nu uită niciodată că, mai întâi de toate, este monah.

În Mănăstirea Anafonitria sfințenia omului Lui Dumnezeu a strălucit din nou. Într-o zi un om a venit în chilia sa, un fugar care se temea și căuta ocrotire. Mâinile sale erau pătate de sânge omenesc pentru că tocmai îl ucisese pe fratele Sfântului Dionisie. Când sfântul a auzit aceasta, s-a mâhnit profund, însă nu s-a lăsat biruit de mânie și ură, ci a deschis ușa chiliei sale lăsându-l pe criminal să scape, să se ascundă și să supraviețuiască. Mai mult, când rudele celui ucis - și ale Sfântului Dionisie - și autoritățile civile au venit în chilia sa pentru a întreba de criminal, Sfântul Dionisie a mărturisit că nu l-a întâlnit și că nu știe nimic. De aceea, într-o poezie ce vorbește despre virtutea sfântului, un poet din Zakynthos scrie: "robul Lui Dumnezeu ce s-a sfințit în momentul în care a păcătuit".

Păcatul sfântului a fost faptul că l-a ascuns pe ucigașul fratelui său spunând că nu-l cunoaște. De aceea spunem că nu există o măsură omenească potrivit căreia să judecăm fapta Sfântului Dionisie. Există doar o singură măsură: cuvintele Lui Hristos, atunci când zice: "Iubește-ți vrăjmașii!"

Sfântul Dionisie a trecut la cele veșnice în anul 1624, la vârsta de 77 de ani. Potrivit dorinței sale, trupul său a fost înmormântat la mănăstirea sa de metanie din Strofadia. Când

după mulți ani, oamenii au dorit să mute moaștele sale, trupul său a fost descoperit întreg și intact, îmbrăcat în veșmintele episcopale, așa cum fusese înhumat, răspândind un miros de bună mireasmă.

Sfintele sale moaște au fost apoi duse în Zakynthos, unde sunt cinstite de către numeroși pelerini în Biserica Sfântul Dionisie.

În anul 1703, în urma petițiilor și rapoartelor trimise de credincioși, care confirmau numeroasele sale minuni, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice l-a canonizat oficial și l-a inclus în calendarul bisericesc.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea, iar tinerii dănțuind cântau: «Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri».

Cel Preaînalt te-a arătat pe tine rai însufletit și cămară curată, îngrădită cu har, porfiră și cer de aur.

Întărește mintea mea cea răzvrătită și cugetul meu cel tulburat îl așază pe piatră neclintită, cu acoperământul tău, Maică Fecioară.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Tinerii în dreapta credință...*

Eu smerită îndrăzneală către Domnul, dezleagă a pământului uscăciune și trimite degrabă din ceruri ploaie roditoare marginilor lumii.

Nu numai în vremea vieții tale, fericite, ci și după săvârșirea ta, Domnul te-a dăruit cu puterea minunilor ca pe un preacredincios slujitor al Său.

Slavă...,

Horul de lăcuste ce stricau legumele, precum a fost cândva la Mănăstirea Strofadelor, cu rugăciunea l-ai risipit, în mare înecându-le; așa și de la noi acum le depărtează, bunule!

Și acum..., **al Născătoarei:**

Stelei celei minunate urmând, magii cu daruri de la răsărituri venit-au să se închine Ție, Împărate, Celui Născut din Fecioara Maică.

Cântarea a 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

«**P**e Cel de Care se înfricoșează și îngerii și toate oștirile ca de Făcătorul și Domnul, preoți preaslăviți-L, tineri lăudați-L, popoare

binecuvântați-L și-L
preaînălțați întru toți vecii».

Ca o cămară însuflețită, și ca o
mantie împărătească, și ca o
hlamidă cu roșu vopsită a
Împăratului tuturor, te-ai
arătat, Fecioară, și ca o porfiră
din care S-a vădit trupul
Cuvântului, Dumnezeu-Omul.

Zămislit-ai, Preacurată, pe
Cel ce ține toată făptura cu
mâna, pe Ziditorul și
Dumnezeul nostru, Care în chip
de negrăit și de nespus S-a făcut
om pentru noi, precum suntem
noi, nedespărțindu-Se de ceea ce
era mai înainte.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Cuptorul cel răcorit...*

Sufletul tău cel plin de
dumnezeiasca râvnă laudând,
de toată primejdia ne izbăvim cu
rugăciunile tale; și tuturor
cererile spre mântuire plinind,
în toată vremea păzește de ispite
pe cei ce te cheamă, preafericite.

Ăievea după adormire
Egumenului Daniil te-ai
descoperit, slăvit arhieru, între
doi sfinți preoți stând; iar apoi
acela nemaivând îndoială,
mărturisit-a tuturor neajunsă
sfințenia ta, fericite Dionisie.

*Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe
Sfântul Duh, Domnul!*

Ărătându-te în vis femeii, care
cu credință ceruse prin
mijlocirea ta a dobândi de la
Dumnezeu rod pântecelui prunc
de parte bărbătească, îndată
aceea a zămislit și a născut după
a ta făgăduință, preasfințite.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Plinindu-se vremea să naști
pe Fiul fără sămânță
bărbătească, Fecioară Maică,
magii de la răsărituri venit-au să
se închine Lui ca Dumnezeu a
toate, măcar că în peșteră Om
desăvârșit S-a văzut.

Cântarea a 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

«**I**zvorul cel de viață primitor
și pururea curgător, sfeșnicul cel
de lumină purtător și cu totul de
aur, Biserica cea însuflețită,
cortul cel preacurat, mai
desfătat decât cerurile și decât
pământul, pe Născătoarea de
Dumnezeu, credincioșii o
mărim».

Din izvorul harului tău adapă-
mă și pe mine cel aprins de
văpaia necazurilor, că mă topesc
cumplit, izvorule dătător de har,
care ai născut Izvorul cel mare

al harurilor, din care cel ce bea nu va mai înseta niciodată.

Cea pe o cămară împodobită de mire, ca pe un palat însuflețit al Stăpânului, ca pe o porfiră cu totul de aur, ca pe un palat desfătat al Lui Hristos, pe tine, Stăpâna tuturor, te rog, ai milă și mă miluiește.

Canonul Sfântului Ierarh

Irmos: *Taină străină...*

Diaconul tău Daniil, minune înfricoșată văzând, că prin ploaie neudat umblai, purtătorule de Dumnezeu Dionisie, spăimântându-se, slăvit-a pe Cel ce pe pământ te-a proslăvit.

Viață netrupească, în trup fiind, ai petrecut, și la cele cerești ai ajuns; și acum, înaintea Sfintei Treimi cu îngerii împreună stând, întreit sfânta cântare pururea înalți, bucurându-te.

Slavă...,

Primește pe cei ce din adâncul inimii laudă dumnezeieștile tale fapte și solește, alesule Părinte, la Hristos Domnul, să ne învrednicească pe toți Împărăției Sale.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Preacurată Fiică din neamul lui Adam, născând pe Fiul, pe Dumnezeu-Omul și Mântuitorul, împreună roagă-te cu Ierarhul Dionisie ca și noi, credincioșii, să aflăm mântuirea.

LYMINÂNDĂ, glasul al 2-lea:

Podobie: *Femeilor, ascultați...*

Zachintul și Eghina cu toată obștea Strofadelor pe dumnezeiescul Dionisie cu cuvioșie îl laudă, ca pe luminătorul ce a strălucit cu minunile, tuturor celor ce îl cheamă cu credință.

Slavă..., **asemenea:**

Dragostea te-a înălțat la marginea doririlor, cu Dumnezeu unindu-te; pentru aceasta, Biserica Lui Hristos neîncetat te mărește și ca pe o piatră de neclintit te propovăduiește, precinstite Dionisie.

Și acum..., **al Născătoarei:**

Întreaga lume auzind vestirea dănuiește, iar păstorii, ce noaptea în câmp strajă făceau, cu îngerii împreună slăvesc pe Cel ce pentru milostivire Prunc în Betleem Se naște, ca pe omul cel după chipul Său făcut, să-l

înnoiască cu nașterea Sa cea mai presus de fire.

LA LAȚE

Se pun Stihirile Ierarhului pe 4,
glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Ădunându-ne astăzi credincioșii, după datorie, pe arhipăstorul binecinstitor să-l prăznuim, ale cărui moaște în ostrovul Zachintului odihnesc; și cântări să înălțăm Domnului, Celui ce cu iubire de oameni comoară neîmputinată ca aceasta ne-a dăruit.

Comoară Biserica Lui Hristos dobândindu-te, Dionisie, vlăstarul Zachintului cel preasfințit, ție într-un glas strigăm: Bucură-te, slava și cinstea patriei tale, mult lăudate! Bucură-te, sprijinitorul credincioșilor! Bucură-te, acoperământul dreptslăvitorilor și mângâierea celor ce săvârșesc pomenirea ta!

Duhul Sfânt te-a dăruit ca pe un bun păstor obștii celei din Eghina, de Dumnezeu primite Dionisie. Pentru aceasta, turma cea cuvântătoare, cu duhul săltând, cinstește cu credință sfântă prăznuirea ta.

Poruncile cele mântuitoare păzind, mai vârtos decât toate pentru facerea de fapte bune te-ai nevoit; deci la darul cel mai mare al dragostei râvnind, printr-înșa desăvârșit te-ai îndumnezeit. Căci pe ucigașul fratelui tău, o, Ierarhe Dionisie, ca un fără de răutate l-ai iertat. Cu dragostea Lui Hristos primindu-l și calea mântuirii învățându-l, cu iubire de oameni în pace l-ai slobozit, preafericite.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Cu bucurie astăzi Zachintul prăznuiește, o, iubitorilor de sfinți, a noului Ierarh Dionisie pomenire. Că din Zachint răsărind, la împreună prăznuire cetățile Kerkirei și Kefaloniei le îndeamnă, întâia pe îndumnezeitul Spiridon întru sine odihnind, iar a doua, ca pe un mărgăritar, pe Cuviosul Gherasim cel nou sălășluind; împreună cu acestea, cu dumnezeiască cuviință prăznuind, glas înălțăm: Dumnezeule Cel minunat întru sfinți, pentru rugăciunile lor, pe dreptslăvitori de toată patima îi slobozește și Împărăției cerurilor îi învrednicește.

Și acum..., **a Înainteprăznuirii,**
același glas:

Betleeme, te gătește, iesle te împodobeste și peșteră primește, că Lumina S-a arătat și umbra a trecut! Dumnezeu din pururea Fecioara se înomenește, chipul nostru desăvârșit luând, ca pe omul dinlăuntru să-l îndumnezeiască. Pentru aceasta Adam se înnoiește împreună cu Eva strigând: «Pe pământ Dragostea S-a arătat, ca să mântuiască neamul omenesc».

Doxologia mare, ecteniile și apolisul

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri, 4 din Cântarea a 3-a și 4 din Cântarea a 6-a din Canonului Sfântului Ierarh.

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Simțirile sufletului, Sfinte Părinte, luminându-ți, făcutu-l-ai pe el, în Duhul, vas bunelor fapte, că întru tine cu slavă odihnește Hristos, Dumnezeul nostru.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Neabătut pe calea cea strâmtă și necăjită bine călătorind, Cuvioase, ajuns-ai pe Cel dorit și în lărgimea Raiului te-ai sălășluit.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii Lui Dumnezeu se vor chema.

Cel pentru care toate goale și descoperite sunt, Care cercetează inima și rărunchii precum este scris, mai înainte cunoscând neclintit duhul tău, pe tine păstor preaslăvit al Eghinei te-a rânduit.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Ărhiereste slujind, preafericite, și nefățărniceste Lui Dumnezeu, și Jertfa cea fără de sânge săvârșind, sufletul cu neîncetata cugetare la Noul Legământ ți-ai curățit; iar simțirile trupului robindu-le, sălaş al Duhului te-ai arătat, înțelepte.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Încredințatu-s-a Pangratie ieromonahul, înțelepte, că ești adevărat părtaș inimii Lui Hristos; că Dumnezeieștile Taine slujind și Sfântul Trup din mâini scăpând, păcatul lui nemărturisit prin harul Duhului Sfânt i l-ai vădit, străvăzătorule

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Cu puterea Lui Dumnezeu călcat-ai pe țiitorul lumii, iar acum în ceruri de cele bune te desfătezi, fericite, roadele nevoițelor tale secerând.

Slavă...,

Nu înceta cu de-adinsul a te ruga Lui Hristos Dumnezeu pentru toți drept-slăvitorii, că pe

tine te-am dobândit nerușinat ocrotitor, Dionisie sfințite!

Și acum..., **al Născătoarei:**

Fecioara avându-Te în pântece, Hristoase Dumnezeule, vine să Te nască în peștera Betleemului pe Tine Cel neîn-căput, pe Care îngerii împreună cu păstorii Te slăvesc.

TROPARUL

Glasul 1:

Podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Pe vlăstarul Zachintului, arhipăstorul Eghinei și ocrotitorul Mănăstirii Strofadelor, pe Ierarhul Dionisie toți cu o inimă să-l cinstim, zicând: Miluiește cu rugăciunile tale pe cei ce cu dreaptă slăvire săvârșesc pomenirea ta și strigă: Slavă Lui Hristos, Celui ce te-a slăvit, slavă Dumnezeului puterilor, slavă Celui ce te-a dăruit credincioșilor nebiruit mijlocitor!

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Ostrovul Zachintului, astăzi luminat, cu Eghina și Mănăstirea Strofadelor, praznic de bucurie prăznuiește, în cântări pe întâistătătorul cel de obște cinstindu-l, pe marele între ierarhi Dionisie.

ĂPOSTOLUL**Din Epistola către Evrei***(7, 26-28; 8,1-2):**(Caută la Apostolul al doilea din săptămâna a doua din Postul Mare).***EVANGHELIA****De la Ioan (10, 9-16):***(Caută în săptămâna a doua din Postul Mare).***CHINONICUL****Î**ntru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme (Psalmul 111, 6).**Apoi această Megalinarie (Mărimuri) la sfârșitul Dumnezeieștii Liturghii:****B**ucură-te, vlăstarul
Zachintului cel preastrălucit,
întâistătătorul Eghinei și
străjuitorul Strofadelor!
Bucură-te, noule luminător al
Bisericii, de trei ori fericite
Dionisie, slava arhierilor!

